

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 166.

Tolvte Sædion.

70de Møde.

Onsdagen den 23de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføreren (Lehmann) (fortsat):

Men det Spørgsmaal er der ingen Grund til at opkaste; thi det maa jo være indlysende for enhver, at naar vi faaer udført, hvad vi nu vedtage, saa er der gjort saa meget at vi trostigt kunne overlade Resten til vore Efterkommere. Det Samme gjælder om det andet Forslag, der udtrykker Ønsket om en Sidebane til Silkeborg. Det skal glæde mig, om jeg maa leve den Dag, da ogsaa jeg kan votere derfor, men at jeg ikke under nærværende Sags kan gjøre det, vil findes begrundet i hvad jeg allerede har bemærket.

Judenrigsministeren ad interim: Den Tanke har levende paatrængt sig mig ved denne Sags Behandling, at det havde været ønskeligt, om Undersøggelser havde været anstillede med Hensyn til Jernbaner i et saa stort Omfang, at der kunde have foreligget et aldeles fuldstændigt System. Jeg tror, at Behandlingen af disse Spørgsmaal, som her ligge for, meer eller mindre knytter sig til et saadant System, og at Behandlingen af Sagen vilde være fleet paa en hensigtsmæssigere Maade, naar det havde været Tilfældet. Det er ogsaa kun den Omstændighed, at man ikke kan afsætte længere at tage Beslutning, om man vil blive staaende ved at have sluttet Contract om Jernbanen eller gaae over til det i nærværende Lovforslag fore-

slaaede Obligationsystem — det er kun den Omstændighed, der har bevæget mig til at gaae ind paa Sagens Behandling og Afgjørelse, naagtet Lovforslaget kun foreligger som en Deel af et System. Jeg mener imidlertid ikke, at Systemet vil være fuldstændigt, om ogsaa denne Paragraph, som jeg foreslog optaget i det andet Thing, og som indeholdt Bestemmelse om Udførelsen af forskjellige Linier, var bleven vedtagen; thi naar det staaer hen som ubestemt, uden at grunde sig paa ordentlige Undersøggelser, kalder jeg det ikke, at det er optaget i Systemet. Det kunde jo ibrigt have været behageligt at have haft en saadan Paragraph; thi Alt, hvad der saa var fleet i Fremtiden, kunde jeg have sagt, var en Fortsættelse af, hvad jeg havde gjort; naar en saadan Paragraph stod, kunde Tingene have anlagt en Jernbane, uden at jeg kunde have sagt, at det var en trofast Fortsættelse af min Virksomhed. Men det maa jeg nu give Afkald paa, da det er ubestemt. Jeg skal nu nævne, om hvilke Punkter jeg mener at der maatte ske Undersøggelser, for at man kan oversee Sagen i sin Fuldstændighed. Der er under hele denne Sags Behandling med større eller mindre Styrke traadt tre Hensyn frem, som have gjort sig gjældende med stor Ret. Jeg taler her om de ijdste Jernbaner; hvad den sjællandske Jernbane angaaer, tænker jeg, at den vil komme til at udvikle sig paa en anden Maade, og navnlig gennem et Actiesystem. Det ene Hensyn er til en nærmere Forbindelse mellem Landsdelene, til Berøringen mellem de frugtbare Strøg og de efter vore Forhold folkerige Stæder, hvilket med eet Ord finder sit Udtryk i Kjøbstadsbanen eller Distriktsbanen, eller hvad